

Indland 26.11.12 kl. 06:50

Lomborg: Min fremtid ligger ikke i Danmark

AF [SØREN MUNCH](#)

For femte gang er Bjørn Lomborg udnævnt til en af verdens 100 største tænkere.

Det er ikke alle, der vil høre på ham, og mange er uenige med ham. Men den danske klima- og miljødebattør Bjørn Lomborgs internationale anseelse og betydning er fortsat usvækket.

I dag er han for femte gang at finde på listen over verdens 100 aktuelt største tænkere, som offentliggøres af det amerikanske tidsskrift Foreign Policy.

”En enorm anerkendelse”

”Jeg føler, at kåringen er en enorm anerkendelse af, at man uden for Danmark synes, at jeg leverer et vigtigt bidrag til klimadebatten – hvad enten man kan lide det jeg siger eller ej,” siger Bjørn Lomborg.

Kåringen er den sjette af slagsen siden 2005, og Lomborgs stabile genvalg på listen overgår en lang række kendte navne. Microsoft-grundlæggeren Bill Gates og Nobelpris-modtageren Joseph Stiglitz har været med tre gange, mens blandt andre paven og finansguruen George Soros kun har været med to gange.

Han er ikke uvant med at blive nævnt som en af verdens mest indflydelsesrige personer i den offentlige debat. Allerede i 2004 havde Time Magazine ham på listen over en af verdens 100 mest indflydelsesrige personer, og han er eneste dansker, der nogensinde har optrådt på Foreign Policys årlige kåring.

Vil bo hvor debatten er

På den nye Top 100-liste er han noteret som bosiddende i Prag. Her har han boet siden juli, og han har ingen planer om at vende tilbage til Danmark.

”Jeg smækker ikke med døren til Danmark, men når der er andre steder i verden, der er mere interesseret i det, jeg laver, så vil jeg hellere bo der,” siger Bjørn Lomborg, som lever et globalt liv som klima- og miljødebattør og leder af tænketanken Copenhagen Consensus Center (CCC).

Tænketanken ligger nu i Washington og er en kraftigt medvirkende årsag til, at Bjørn Lomborg årligt har

mellem 150 og 200 årlige rejsedage. Tænk tanken blev sidste år rangeret som den 10. mest vigtige miljø-tænk tank i verden på University of Pennsylvanias årlige rangliste, men også Bjørn Lomborg har mærket, at det er krisetider.

Krævende fundraising

”Jeg bruger meget af min tid på at finde ny økonomisk støtte. Vi taler med regeringer, organisationer og med private. Men der er ikke uproblematisk at finde penge til vores arbejde, særligt ikke i en krisetid,” siger Bjørn Lomborg, som inklusive sig selv har fire fuldtidsansatte i CCC.

Den 47-årige Bjørn Lomborg har mange kontakter i Danmark og siger, at han føler, at der stadig er mange, ”der kender og lytter til mine argumenter.”

”Men når regeringen ikke er interesseret i at lytte til det her, så giver det ikke nogen mening at fortsætte,” lyder det fra Bjørn Lomborg.

Han angriber det han kalder den danske ”feel good”-følelse omkring miljø- og klimapolitik og nævner statsstøtten til solcelleanlæg som et eksempel. Her har staten opsat som mål, at Danmark i 2020 skal have solcelleanlæg, der kan levere 700 MW energi.

Solcelleanlæg batter intet

”Men vi har givet enormt store subsidier til solceller, som stort set intet vil gøre for klimapåvirkningen. Subsidierne vil over de næste 20 år koste staten omkring 73 mia. kr., og nettoeffekten vil være at udskyde den globale opvarmning i 14 minutter mod slutningen af århundredet,” siger Bjørn Lomborg.

Hvor har du det tal fra?

”Det har jeg beregnet ved at køre en simpel klimamodel på tal, der viser hvor meget hvert solcelleanlæg vil reducere CO₂-udslippet, og hvor meget statsligt tilskud der er til hvert anlæg,” siger den danske debattør, som kalder det en ”klassisk Lomborg-pointe” at regne efter og se, om det hele giver mening.

”Støtten til solceller har reelt betydet, at samfundet giver subsidier til rige, velmenende folk så de kan føle sig godt tilpas. Det er jo stort set kun den øvre middelklasse og derover, der har råd til at sætte anlæg op på deres huse. Og så subsidierer vi disse solceller, så vi kan følge os rigtig økologiske; men sandheden er, at vi har betalt rigtig mange penge for at stort set intet godt at gøre,” lyder dommen over solcelle-festen fra Bjørn Lomborg.

Forkæmper for frihandel

Han er i stedet varm fortaler for bedre frihandelsaftaler og ærgres sig over, at forhandlingerne om en frihandelsaftale er strandet i den såkaldte Doha-runde. I dag starter i stedet en omgang klima-forhandlinger, som ifølge Bjørn Lomborg nemt kan ende i, at man får meget lidt for mange milliarder.

”Prisen på en succesfuld klimaforhandling vil være mindst 500 mia. dollars årligt, mens effekten vil være minimal. En tiendedel grad lavere temperaturstigning om 100 år og 1,8 cm lavere havniveaustigning for omkring 40.000 milliarder dollars over resten af århundredet. For hver krone, vi bruger, vil vi gøre for tre øre godt i verden,” siger Lomborg, som siger, at en global frihandelsaftale vil være et langt mere effektivt redskab i klima- og miljøpolitikken.

Han anslår, at en afsluttet frihandelsaftale kan gøres for 300 mia. dollars i alt. Resultatet kan gøre den fattige del af verden ”3.000 mia. dollars rigere om bare 10 år og 100.000 mia. dollars rigere hvert år i år 2100,” siger Lomborg med henvisning til beregninger fra Verdensbank-økonomen Kym Anderson.

